

Josep Obregón

DIRECTOR DE LA RITIRATA, QUE ACTUA AVUI AL FESTIVAL DE TORROELLA

“Mancini és un compositor oblidat per la història”

X.C.
BARCELONA

El Festival de Torroella de Montgrí acull avui a les 20.30 h un concert de La Ritirata, la formació dirigida pel violoncel·lista Josep Obregón (Bilbao, 1979). El programa, titulat *Festeggiando Mancini*, està dedicat al compositor Francesco Marini (1672-1737), contemporani d’Alessandro Scarlatti i representant del Barroc napolità.

Per què Francesco Mancini?

Hi ha compositors que tenen una música de moltíssima qualitat però que no han arribat a ser tan coneguts com hauria de ser. Francesco Mancini és un cas clar d’aquest tipus de compositors oblidats per la història. Quan vaig fundar La Ritirata amb la flautista Tamar Lalo ja ens cridava l’atenció la música napolitana, i concretament la de Mancini. En una de les primeres gires que vam fer per les Balears ja feiem una sonata de música de cambra d’ell, i al disc *Neapolitan concertos* vam introduir un concert per a la flauta de bec de Mancini. I aquest any s’ha ajuntat tot, que és el 350è aniversari de Mancini, que va sorgir la possibilitat de presentar un programa per als premis de l’associació FestClàssica i que van triar el nostre. I quina millor celebració que dedicar-li un programa monogràfic i poder fer-lo girar per tots els festivals de l’associació FestClàssica.

¿Tenies clar que en el programa haurien d’aparèixer algunes parts de les òperes de Mancini?

Sí. Hem fet moltes aproximacions a la música instrumental, però també sabem que la seva música vocal és de moltíssima envergadura. Recordo un disc que va fer el contratenor Xavier Sabata amb Dani Espasa i *Vespres d’Arnadí* que incloïa alguna música vocal de Mancini fantàstica. Realment és un compositor molt interessant. En el nostre cas, fent un programa instrumental, vaig voler fer una picada d’ullet a aquestes obertures tan fantàstiques de les seves cantates i de les seves òperes. Crec que ens ha quedat un programa realment molt variat que recorre tot el que era el bon fer d’aquest compositor.

No hi ha contrastos gaire forts, oi? Relativament. Dins del que és fer un programa monogràfic, em sembla

“Fem un programa molt variat que recorre tot el que era el bon fer de Mancini”

“N’estem encantats. A cada concert descobrim nous secrets de la seva música”

que hem buscat el màxim de contrast, el màxim de coses variades. Però és veritat que hi ha un estil comú a tota la seva obra, i això és molt interessant. Escoltes un concert sencer que és de música molt variada i molt interessant en diferents aspectes, però tot et deixa el mateix gust de boca de dir: “Mira, aquest era Francesco Mancini i així componia”.

Com han anat els concerts?

N’estem encantats. A cada concert descobrim nous secrets en la seva música. I la reacció del públic a tot arreu ha sigut fantàstica. Tothom en surt encantat, com dient: “Però qui és aquest Mancini, que no el coneixia fins ara i de cop i volta m’ha fascinat la seva música”.

L’any que ve farà quinze anys de la creació de La Ritirata. Quins reptes tens per a la celebració d’aquest aniversari?

El repte principal és que continuï quinze anys més, seguir treballant sense pressa, però sense pausa, que creixi al seu ritme. I sí que tenim al cap alguns programes pensant en aquesta celebració dels quinze anys, perquè és un moment molt important per a nosaltres, evidentment.

PABLO F. JUÁREZ / FESTIVAL DE TORROELLA